

1893 12/2 48: 1. Beh. af F. t. L. vedr. erhvervsøkonomiske Foranstaltn., Vareforsyning m. v. 1894

[Jørgen Jørgensen.]

bevare en Lovgivning af denne Karakter. Saalænge Handelen mellem Landene foregaar paa Grundlag af Handelsaftaler, maa der naturligvis være en Mulighed for at gennemføre disse Aftaler. Ingen ansvarlige politiske Partier vil mene, at man under disse Forhold kan give Handelen fri. Det maa nødvendigvis sikres Landet, at vi for den sparsomme Valuta, vi har til Raadighed, indkøber de mest vigtige Varer til Befolkningens Forbrug og vor Produktion. Alle Lande er interesserede i at sælge de mindst vigtige Varer og købe de mest nødvendige, og solgte vi for Tiden vort Smør og Flæsk uden at sikre os Varer, som er livsvigtige for Landets Forbrug og Produktion, vilde det være en uforvarlig Handling. Det er dette Forhold, der gør Loven om Vareforsyning nødvendig, og intet anstændigt politisk Parti kan indtage den Stilling at sige, at man erkender Nødvendigheden af at slutte Handelsaftaler og handle paa den eneste mulige Maade, der findes for Tiden, men man vil overlade de Ubehageligheder og de Besværligheder, der knytter sig til at administrere en saadan Handelspolitik, til andre politiske Partier.

Jeg vedkender mig den Opfattelse, at Danmarks hele økonomiske Stilling gør det nødvendigt for os at opretholde en særlig Lovgivning, som vi nu har haft den i adskillige Aar, men det Spørgsmaal, man maa stille sig, er, om Forholdene siden 1940 ikke paa vigtige Omraader har ændret sig, saa Lovgivningen bør ændres, og jeg er for saa vidt enig med det ærede Medlem Hr. Aksel Møller i, at der er foregaaet saa mange Ting, siden det egentlige Grundlag for denne Lovgivning blev lagt, at man meget vel kan rejse det Spørgsmaal, om Forholdene ikke er saa forandrede, at visse Ting i denne Lovgivning nu maa tilpasses efter de Forhold, der findes for Tiden. Men det er ogsaa velbegrundet at rejse det Spørgsmaal, om det ikke er muligt inden for en Lovgivning af denne Karakter, at give Rigsdagen mere Lejlighed til at være med i Afgørelsen vedrørende vigtige og betydningsfulde Spørgsmaal.

Alle Partier giver Udtryk for den Opfattelse, at man ikke vil være med til at opretholde Restriktionerne en Dag længere end nødvendigt, men særlig meget er der indtil nu ikke gjort for at virkeliggøre dette

Synspunkt. Regeringen har bedre end Partierne uden for Regeringspartiet Mulighed for at skønne over, om visse Restriktioner kan afskaffes, men det maa siges, at Venstre-regeringen ikke udfoldede noget stort Initiativ paa dette Omraade, og den nuværende Regering har indtil nu heller ikke ladet høre fra sig i saa Henseende; den har heller ikke endnu haft saa lang Tid til at foretage et saadant Skridt. Men det vilde føles som en stor Lettelse i Befolkningen, ikke mindst blandt Erhvervslivets Folk, om Handelsministeren en Dag resolut vilde resolve Ophævelsen af nogle af de bestaaende Statsindgreb. Det vilde give Befolkningen Tillid til, at der var Alvor i Talen om, at ingen ønskede Restriktionerne bevaret en Dag længere end nødvendigt. Den unge Handelsminister, vi har, er en Mand med Overblik og Indsigt i disse Problemer, og han vilde indlægge sig stor Fortjeneste, hvis han vilde vise et Initiativ, og jeg opfordrer Ministeren til, naar Forhandlingerne i Udvalget kommer i Gang, at bistaa os, der ser det som en Nødvendighed, at Restriktionerne afvikles, med at finde Omraader, hvor det er forsvarligt at begynde en Afvikling. Regeringen, der har Administrationen, har som sagt langt bedre Betingelser end vi andre for at finde de Restriktioner, som Tiden har overflødiggjort.

Jeg vil yderligere sige, at selv om Afskaffelsen af visse Restriktioner skulde medføre Vanskeligheder, bør man tage adskillige Vanskeligheder, hvis det er nødvendigt. Man maa nemlig gøre sig klart, at den bestaaende Tingenes Tilstand ogsaa medfører store Vanskeligheder, og at et Administrationsapparat som det, vi har i Gang, og som af sig selv under den bestaaende Tilstand vil udvikle sig til mere og mere, simpelt hen ikke lader sig opretholde i Længden. Den Tid, det koster Erhvervslivets Folk at komme igennem med Attester og Bevillinger, kunde anvendes til noget mere nyttigt og produktivt, og der er mange driftige og initiativrige Borgere, der hemmes og stækkes i deres Arbejde til stor Skade for dansk Produktionsliv og til Skade for Genopbygningen. Jeg paakalder derfor Regeringens og i særlig Grad Handelsministerens Bistand til at finde Omraader frem, hvor en begyndende Afvikling kan foregaa. Det er vigtigt, om noget saadant kunde komme i Gang, baade af praktiske og økonomiske Grunde, men ogsaa